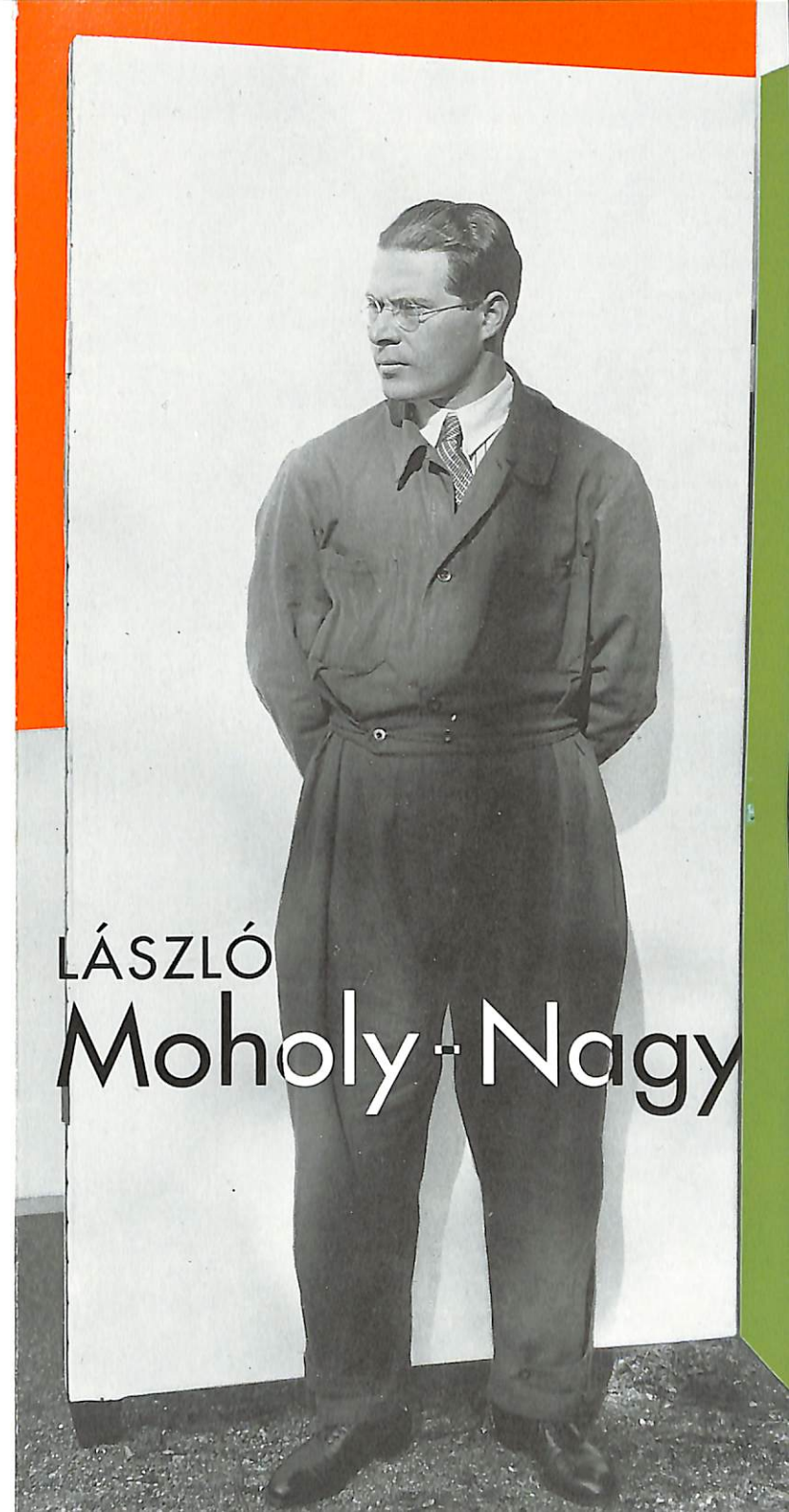

Oskar Schlemmer a Ascona, 1927

Sense títol (autoretrat), 1926

LÁSZLÓ
Moholy-Nagy

New Bauhaus. Al cap d'un any de funcionament, l'escola tanca per problemes financers. Moholy-Nagy funda en aquell moment la *School of Design*, convertida el 1944 en l'*Institute of Design*, d'influència decisiva en el desenvolupament de la creació industrial.

Moholy-Nagy, malalt de leucèmia, mor a Chicago el 1946.

IVAM CENTRE JULIO GONZALEZ

11 febrer / 7 abril 1991

Guillem de Castro, 118 - 46003 València
Tel. (96) 386 30 00 - Fax (96) 332 10 94

De dimarts a diumenge d'11 a 20 hores
Diumenge, dia del Museu, entrada gratuïta
Dilluns tancat

ARTES GRÁFICAS VICENT, S.A.

GENERALITAT VALENCIANA
CONSELLERIA DE CULTURA, EDUCACIÓ I CIÈNCIA

László Moholy-Nagy naix el 1895 a Bácsbársod, Hongria. El 1913 inicia estudis de Dret a Budapest que ha d'interrompre quan es declara la Primera Guerra Mundial. Cridat al servei militar per l'exèrcit austro-hongarès, és destinat al front rus i és ferit de gravetat. Durant la convalescència dibuixa i pinta retrats, paisatges i escenes de guerra. El 1918, finalitzada la contesa, es gradua en Dret, encara que el seu autèntic interès és l'art. Atret per l'obra dels cubistes i dels primers artistes abstractes decideix dedicar-se per complet a la pintura. Deixa Budapest i, després d'una breu estada a Viena —on va formar part amb altres artistes hongaresos del grup d'avantguarda *MA*—, s'instal·la, el 1921, a Berlín, ciutat que ostenta la capitalitat internacional de l'art modern.

L'ambient cultural berlinés estimula Moholy-Nagy, gràcies al qual va tenir l'oportunitat d'entrar en contacte amb Theo van Doesburg, El Lissitzky, Kurt Schwitters i uns altres artistes de relleu, conèixer els plantejaments dels moviments d'avantguarda i estudiar els nous processos industrials. En especial li atrauen els programes confeccionats pels artistes russos per als Tallers d'Ensenyament Superior de l'Art i la Tècnica, encaminats a la formació dels artistes per a la indústria i a la consecució d'un art productiu. El Dadaiisme, amb el qual ja va contactar a Viena, el Neoplasticisme i, sobretot, el Constructivisme són les propostes que més li interessien.

Lucia Schultz, amb qui contrau matrimoni el 1921, li descobreix la fotografia com a un mitjà d'expressió; paral·lelament a la pintura, Moholy-Nagy comença a realitzar foto-collages, fotogrames i experiències amb uns materials transparents. La seua gran preocupació estètica en aquest període rau a resoldre la presència de la llum en l'obra d'art. En aquesta línia d'experimentació exposa, el 1922, les seues primeres escultures construïdes en vidre, zinc, fusta i metalls cromats les superfícies polides dels quals li permeten integrar diferents efectes lluminosos.

Composició A m 4, 1926

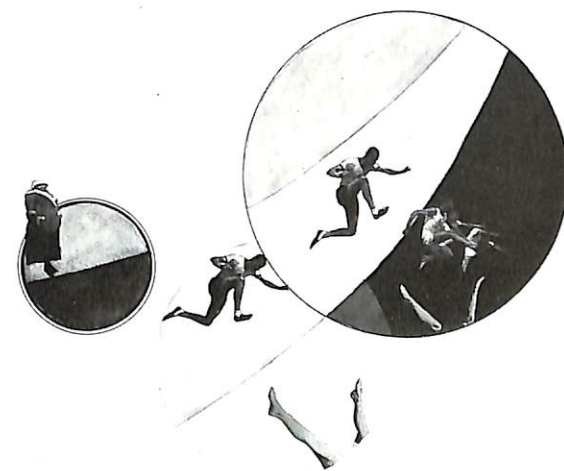
Invitat per l'arquitecte Walter Gropius, Moholy-Nagy accepta, el 1923, ser professor de la Bauhaus de Weimar. Allí s'ocupa, entre altres feines, del curs preliminar i del taller de metalls. El 1928, traslladada la Bauhaus a Dessau, Moholy-Nagy deixarà la prestigiosa escola a causa de les pressions polítiques inherents a l'ascens del nazisme. Aquests cinc anys de docència li oferiren la possibilitat de desenvolupar una didàctica de l'art, basada en la diferenciació sensorial, que inscriví en les coordenades de l'ensenyament actiu, màxim exponent del reformisme pedagògic de l'època; convençut que l'art era abans de res comunicació social, va incloure l'exercici de tots els mitjans visuals.

De tornada a Berlín treballa com a decorador d'obres de teatre i òpera, sense abandonar, però, la indagació en els nous mitjans.

En l'Exposició de la Societat d'Artistes Decoradors, celebrada a París el 1930, presenta el seu "Modulador llum-espai", una màquina de metall, plàstic i cristall concebuda per a visualitzar la força de la llum en la seua relació amb l'espai i el temps. Aquest mateix any fa una pel·lícula per a comprovar el valor fotogràfic dels moviments del modulador. S'adscriu al grup internacional *Abstraction-Creation* fundat a París per Theo van Doesburg.

El Stedelijk Museum d'Amsterdam li dedica, el 1934, una exposició retrospectiva. A l'any següent viatja a Londres, lloc que tria com a residència temporal i on continua les seues investigacions llum-espai-temps.

El 1937 es trasllada als Estats Units, reclamat per l'Association of Arts and Industries de Chicago per a dirigir la

L'esport obri l'apetit, 1927